

Bollerup Madsen: Jeg vil gerne takke den højtærede Minister for Tilsagnet om at se med mildt Sind paa den skolesøgende Ungdoms Rejser, og dernæst vil jeg pointere, at naar jeg drog Spørgsmaalet om Storbyernes Nærtrafik ind i Debatten, var det ikke, fordi de skulde køre billigere end andre Steder i Landet, men jeg mener, at Spørgsmaalet om den rigtige Rentabilitet i høj Grad afhænger af, at Driften foregaar efter Princippet for Massetrafik. Naar man ser, hvad man i andre Storbyer i Europa har opnaaet i saa Henseende ved at gøre denne Trafik billig, saa er det fænomenale Resultater. Tænker man paa, hvad der transporteres med de underjordiske Baner i disse Byer for ganske smaa Penge, er det en kæmpemæssig Trafik, det er muligt at oparbejde efter disse Principper.

Ministeren for offentlige Arbejder (Elgaard): Jeg er helt overbevist om, at de danske Statsbaner nok skal finde frem til de moderne Transportmetoder og i den Henseende opfylde disse Betingelser. Men naar jeg advarede imod at tale om Malkekoen, saa var det ud fra den almindelige Betragtning, at man, trafikmæssigt set, ikke skal opstille som Betingelse for Rentabiliteten, at det er noget, man skal have ekstraordinære Fordele af, og naar man her foretager Transporter for langt billigere Takster end i andre Dele af Landet, er det allerede derved en Indrømmelse til, at her ligger et Trafikomraade, som skal behandles paa en særlig Maade, og det vil selvfølgelig ogsaa komme til at gælde for Fremtiden.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Bollerup Madsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Første Næstformand (Arnth Jensen): Uanset det sene Tidspunkt vil jeg sætte den sidste Sag paa Dagsordenen til Forhandling, og jeg udtaler Haabet om, at Forhandlingen om denne Sag kan tilendbringes saa betids, at et Aftenmøde kan undgaas.

Man gik da til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Postlov Nr. 288 af 9. Maj 1919.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6919; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 5574).

Sagen sattes til Forhandling.

Poul Hansen (Svendborg): Lovforslaget søger at skaffe Postvæsenet nye Indtægter til Dækning af de stigende Udgifter, og selve det Princip, at Statens Virksomheder i Almindelighed skal drives paa forretningsmæssig Maade baade med Hensyn til at kunne hvile økonomisk i sig selv og med Hensyn til at give en normal forretningsmæssig Service, er vort Parti Tilhænger af. Derfor er vi paa det rene med, at naar Indtægterne ikke kan holde Trit med Udgifterne, maa der skaffes Dækning, og af den Grund vil vi ikke afvise Forslaget, selv om vi maa forbeholde os vor Stilling til Enkeltspørgsmaal.

Overskuddet i Postvæsenet var forrige Finansaar ca. 8 Mill. Kr., og de Udgiftsstigninger, man regner med i Bemærkningerne til Forslaget, anslaaes til ca. 14 Mill. Kr. Derfor er det et Spørgsmaal, om det er rimeligt at gaa til saa store Forhøjelser, som man foreslaar, nemlig ca. 16,6 Mill. Kr., hvorved man med andre Ord gør Forhøjelserne saa store, at der bliver et Overskud paa ca. 3 Mill. Kr. Alene af den Grund maa vi se paa de foreslaaede Forhøjelser, men der er for øvrigt ogsaa andre Grunde.

Lokalportoer paa Breve og Brevkort forhøjes med ca. 60 pCt., medens man for disse Forsendelsers Vedkommende ikke rører ved Landsportoer. Man begrunder Unndladelser af at forhøje Landsportoer med Risikoen for, at Forsendelsernes Antal skulde falde, hvis man forhøjede, og da det omtrent er lige meget, som den højtærede Minister sagde, om et Postbud har 100 Breve med eller kun 90 Breve, saa vil Indtægtsforøgelserne i det lange Løb kunne blive det modsatte, og det skal nok passe. Men her er det, jeg vil sige: Kan det samme ikke ogsaa godt siges om de lokale Breve? Jeg mener dog, at Faren for, at man vil give Besked ad anden Vej end gennem Postvæsenet er større lokalt end f. Eks. mellem et Sted i Jylland og København. Jeg synes derfor ikke, der er Logik i de af Ministeren paa disse Omraader fremførte Betragtninger. Maa man forhøje, synes det at være rimeligt at forhøje begge Takster ligeligt, hvilket vil sige, at den